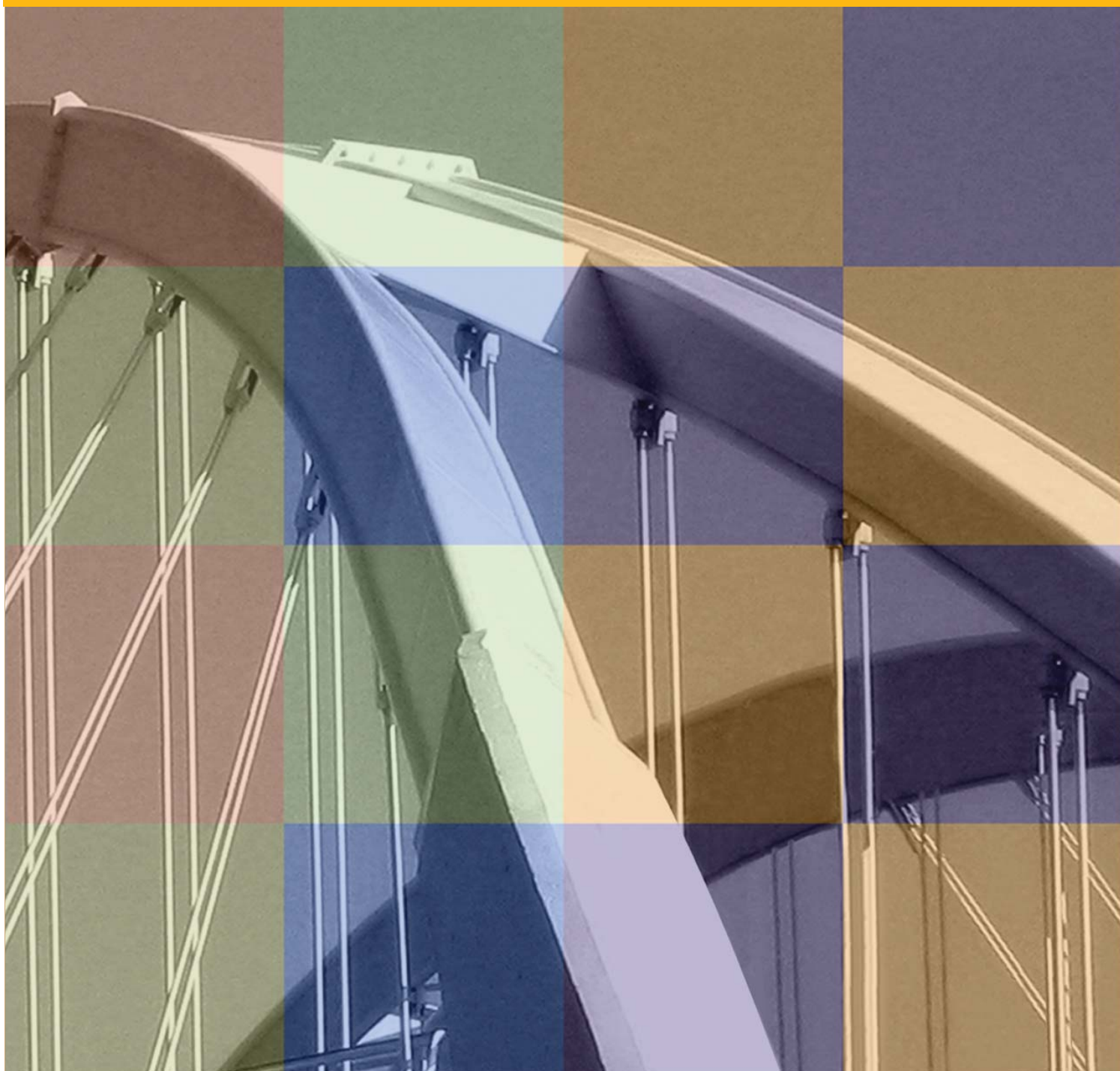

Dictamen 16.2009

sobre l'Avantprojecte de llei del Codi de consum de Catalunya.

Dictamen 16.2009

sobre l'Avantprojecte de llei del Codi de consum de Catalunya.

Índex

DICTAMEN 16/2009 sobre l'Avantprojecte de llei del Codi de consume de Catalunya	2
--	---

VOTS PARTICULARS

Comissió Obrera Nacional de Catalunya.....	9
Foment del Treball Nacional i PIMEC.....	10

DICTAMEN 16/2009 sobre l'Avantprojecte de llei del Codi de consum de Catalunya.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió ordinària del dia 20 de juliol de 2009, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 29 de juny de 2009 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei del Codi de consum de Catalunya.

L'Avantprojecte de llei es va acompanyar d'una memòria sobre la norma aprovada en la sessió del Govern del dia 29 de gener de 2008, d'una memòria justificativa de la norma, d'un estudi econòmic en termes de cost-benefici, d'una llista de les disposicions afectades i les taules de vigència i d'un informe jurídic preliminar.

La Comissió de Treball de Polítiques Sectorials es va reunir el dia 16 de juliol i va elaborar la proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de llei consta d'un preàmbul, de tres llibres, de quatre disposicions addicionals, de cinc disposicions transitòries, de tres disposicions finals i d'una disposició derogatòria.

En el preàmbul s'indica que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum.

Es posa de manifest que el paper de l'autonomia privada en la contractació es veu desvirtuat i que l'equilibri entre les parts contractants ha desaparegut per la qual cosa es considera que les persones consumidores necessiten que s'estableixin mecanismes d'ajuda i protecció.

S'assenyala que la Unió Europea ha convertit les seves actuacions de protecció de les persones consumidores en un dels seus objectius estratègics. Els drets fonamentals que recull són a la protecció de la salut i la seguretat, a la protecció dels interessos econòmics, a la indemnització dels danys, a la informació i a l'educació i a la representació.

Es posa de manifest que l'Agència Catalana de Consum va acordar redactar el Codi de consum de Catalunya per articular en una sola norma la normativa sobre aquesta matèria i per adaptar-la a la realitat social actual. S'assenyala que els objectius del Codi són adequar la normativa bàsica i general en matèria de defensa de les persones consumidores a l'activitat actual del mercat, millorar tècnicament les deficiències observades a la

normativa anterior i unificar en un sol text legal les disposicions sobre la matèria i establir un contingut i una estructura global al contingut de la norma.

En el preàmbul també es fa un resum del contingut del Codi.

El llibre primer s'anomena disposicions generals i consta de 70 articles dividits en tres títols.

El títol I s'anomena disposicions preliminars consta de 7 articles i es divideix en dos capítols. En el capítol I es regula l'objecte de la norma, l'àmbit d'aplicació i es realitzen definicions de conceptes que s'utilitzaran en el Codi. En el capítol II es recullen els principis informadors en què es basa el dret del consum.

El títol II regula els drets bàsics de les persones consumidores i consta de 53 articles dividits en 8 capítols. En el capítol I s'estableixen els drets de les persones consumidores que posteriorment es regularan. En el capítol II es regula el dret a la protecció de la salut i la seguretat. En el capítol III es regula el dret a la protecció dels interessos econòmics i socials. En el capítol IV es regula el dret a la indemnització i a la reparació de danys. En el capítol V es regula el dret a la protecció jurídica, administrativa i tècnica. En el capítol VI es regula el dret a la informació, a l'educació i a la formació. Entre d'altres qüestions es regula i s'estableixen les funcions de l'Oficina pública d'informació i atenció a les persones consumidores. En el capítol VII es regula el dret a la representació, a la consulta i a la participació mitjançant les organitzacions de persones consumidores. En el capítol VIII es regulen els drets lingüístics.

El títol III regula la resolució extrajudicial de conflictes i consta de 10 articles englobats en 3 capítols. El capítol I conté unes disposicions generals. En el capítol II es regula la mediació i en el capítol III es regula l'arbitratge.

El llibre segon regula els requisits de les relacions de consum i consta de 57 articles dividits en cinc títols.

El títol I, que s'anomena disposicions generals, consta de 18 articles i es divideix en dos capítols. El capítol I regula els requisits comuns, es regulen, entre d'altres, els requisits exigibles en matèria de seguretat i salut, la publicitat i la informació, l'atenció a les persones consumidores, els requisits lingüístics, els requisits per a la realització d'ofertes o promocions i el dret de desistiment. El capítol II regula els requisits de les relacions de consum en els establiments, s'estableixen els requisits dels preus i les condicions de pagament, les obligacions dels establiments i la informació sobre l'horari.

El títol II s'anomena modalitats especials de relacions de consum. Consta de 15 articles i es divideix en 5 capítols. En el capítol I s'estableixen les disposicions generals, en el capítol II es regulen les relacions de consum a distància, en el capítol III es regulen les relacions de consum fora d'establiment comercial, en el capítol IV es regulen les relacions de consum mitjançant màquines automàtiques i en el capítol V es regulen les relacions de consum en establiments no sedentaris.

El títol III només té un capítol, que consta de 5 articles, on es regula els requisits i obligacions de les relacions de consum mitjançant intermediaris.

El títol IV regula l'adquisició i arrendament de béns i consta de 5 articles englobats en 2 capítols. El capítol I regula els béns immobles i el capítol II regula els béns mobles.

El títol V regula les obligacions en la prestació de serveis i consta de 14 articles dividits en dos capítols. El capítol I s'anomena disposicions generals i, regula, entre d'altres qüestions, les obligacions comuns a tot tipus de servei, l'import de la factura, la garantia i els preus dels serveis. El capítol II regula les obligacions en funció del tipus dels serveis prestats. Aquests es classifiquen en serveis a les persones, serveis sobre els béns o les coses, serveis bàsics, serveis de tracte continuat i serveis de "marca".

El llibre tercer s'anomena la disciplina del mercat i els drets de les persones consumidores i consta de 76 articles dividits en quatre títols.

El títol I s'anomena disposicions generals i consta de 19 articles dividits en dos capítols. El capítol I recull les disposicions generals referides, entre d'altres qüestions, a la tutela dels drets de les persones consumidores, a la coordinació i col·laboració entre administracions, al foment de codis de conducta i a la cooperació de les persones consumidores. El capítol II recull els principis de la disciplina de mercat que són: legalitat, irretroactivitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat, precaució, prescripció, concurrència de sancions, competència territorial, competència material i pro persona consumidora.

El títol II regula la inspecció i el control de mercat i consta de 20 articles dividits en 4 capítols. En el capítol I s'estableixen les disposicions generals. El capítol II regula les activitats d'inspecció, i així, entre d'altres qüestions, s'estableixen les funcions i les facultats de la inspecció, els deures dels inspeccionats i es regulen les actes d'inspecció. En el capítol III es regulen les mesures cautelars que es poden adoptar en els supòsits de risc per a la salut i la seguretat, pels interessos econòmics i socials i pel dret a la informació de les persones consumidores. En el capítol IV es regulen altres activitats de control com ara els estudis, els controls, els assaigs, les anàlisis i les comprovacions sobre els bens, els serveis i els establiments on es comercialitzen i es presten.

El títol III regula les infraccions i sancions i consta de 26 articles englobats en cinc capítols. En el capítol I es tipifiquen i es classifiquen les infraccions. En el capítol II es qualifiquen les infraccions en lleus, greus i molt greus. En el capítol III es regulen les sancions i s'estableix la seva classificació i graduació. En el capítol IV es regula la responsabilitat per les infraccions comeses i en el capítol V es regula la prescripció de les infraccions, de les sancions i de l'execució de les sancions.

El títol IV regula el procediment sancionador i consta d'11 articles dividits en dos capítols. El capítol I regula el procediment sancionador i el capítol II les multes coercitives.

La disposició addicional primera estableix que l'Agència Catalana de Consum avaluarà periòdicament la vigència, l'aplicació i l'execució d'aquesta Llei i cada cinc anys es proposaran les reformes que convingui introduir.

La disposició addicional segona faculta el Govern per modificar els límits poblacionals per poder establir una oficina pública d'informació i atenció a les persones consumidores.

La disposició addicional tercera modifica l'article 12, relatiu a la desconcentració territorial, de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana de Consum.

La disposició addicional quarta modifica els articles de l'1 al 5 del Decret 108/1997, de 29 d'abril, pel qual s'estableixen els òrgans competents en la

imposició de sancions i altres mesures en matèria de defensa dels consumidors i usuaris, i en l'adopció de mesures per garantir la seguretat dels productes destinats al mercat.

La disposició transitòria primera estableix la irretroactivitat de la llei excepte en els casos que esdevingui més favorable per al presumpte infractor o infractora.

La disposició transitòria segona estableix un termini de sis mesos per a què les empreses i les entitats afectades s'adaptin a les obligacions de la llei.

La disposició transitòria tercera estableix que mentre no hi hagi un desenvolupament reglamentari les actuacions inspectores s'han d'ajustar al Decret 206/1990, de 30 de juliol, sobre la inspecció de disciplina del mercat i consum.

La disposició transitòria quarta estableix que mentre no hi hagi un desenvolupament reglamentari els òrgans sancionadors competents són els establerts en el Decret 108/1997, de 29 d'abril.

La disposició transitòria cinquena estableix que en el termini de tres anys des de l'entrada en vigor de la llei els municipis de més de 25.000 habitants han de crear i posar en funcionament una oficina pública d'informació i atenció a les persones consumidores.

La disposició final primera estableix que les referències que fa la llei 1/1998, de política lingüística, a la llei 1/1990, sobre la disciplina de mercat i defensa dels consumidors i usuaris, s'ha d'entendre que ara faran referència a la llei del Codi de Consum

La disposició final segona estableix l'entrada en vigor de la llei al cap d'un mes de la seva publicació al DOGC.

La disposició final tercera estableix un termini d'un any per a què el Govern faci el desplegament reglamentari de les matèries que enumera.

La disposició derogatòria única deroga la llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del consumidor i les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin a aquesta llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTEESC valora positivament aquest Codi de consum ja que, com es diu en la seva memòria, el sorgiment de nous formats comercials, nous sistemes de venda (especialment telemàtics) i noves formes de prestació de serveis, així com una major exigència social al respecte, obligaven a l'actualització de la normativa en matèria de protecció dels consumidors.

Segona. El CTEESC considera positiva la inclusió del concepte de consum responsable i sostenible al present Avantprojecte de llei a l'hora de regular les relacions de consum a Catalunya.

Tercera. El CTEESC mostra la seva preocupació per com la necessitat de creació d'oficines públiques d'informació i atenció a les persones consumidores en municipis majors de 25.000 habitants o, en el seu defecte, als consells comarcals, pot suposar un cost per l'administració local que no es troba contemplat en la memòria econòmica de l'Avantprojecte de llei.

Quarta. El CTEESC mostra la incertesa de com la necessitat de realització

d'estudis i enquestes sobre hàbits de consum de les persones consumidores (tal com es descriu en l'article 126.16) pot suposar un cost per l'Administració de la Generalitat que no es detalla en la memòria econòmica de l'Avantprojecte de llei.

Cinquena. El CTESC troba a faltar una major protecció de les persones consumidores contra l'efecte de l'anomenat *spam* telefònic, el qual no queda del tot regulat en l'article 211.8 sobre la promoció de vendes i està esdevenint un problema cada cop més greu entre els ciutadans i ciutadanes.

Sisena. El CTESC mostra la seva inquietud sobre l'impacte que pot suposar pel sector l'adaptació de les màquines de venda a l'article 224.2, en el qual s'estableix l'obligació d'instal·lar un mecanisme que permeti obtenir un comprovant de la transacció. Aquest fet adquireix especial rellevància si tenim en compte que la disposició transitòria segona dóna un termini de 6 mesos des de la promulgació de la llei per a l'adaptació empresarial a les obligacions que s'hi estableixen.

Setena. El CTESC considera que malgrat no s'hagi aprovat encara la Guia de Bones pràctiques, seria convenient que en la documentació que acompanya l'Avantprojecte de llei s'incloués un estudi dels costos regulatoris que l'aplicació de la norma pot comportar al sector privat i especialment a les pimes.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. Pel que fa a l'article 112.4, el CTESC considera que, en el context d'aquesta norma l'expressió "el comerç just" és un concepte indeterminat, per la qual cosa es sol·licita la seva definició o, en el seu defecte, la seva supressió.
2. El CTESC considera que l'article 124.1, respecte a la indemnització i reparació de danys, pot generar confusió. Per tant, proposa que s'afegeixi el següent redactat "a excepció de quan aquest dany o perjudici es derivi d'un ús negligent o que no s'ajusti a les indicacions del proveïdor del bé o servei."
3. El CTESC considera que, per una qüestió d'ordre formal de la norma, l'article 127.12 hauria d'anar després de l'article 127.8.
4. Pel que fa al darrer paràgraf de l'article 133.4, el CTESC considera que la qualitat no té res a veure amb la forma de resolució de conflictes. Es considera oportú afegir al final del primer punt la frase següent: "...relacionats amb el grau d'atenció al consumidor".
5. En l'article 211.10.2 el CTESC proposa afegir, després de l'expressió el "servei ofertat", el següent: "fins a final d'existències, sempre que inicialment s'informi del nombre d'aquestes".
6. El CTESC proposa suprimir l'article 225.3 per considerar-lo reiteratiu.
7. La llei d'habitatge en un clar interès en protegir al consumidor, estableix en el seu article 60 quina ha de ser la informació a lliurar a la persona interessada en l'adquisició d'un habitatge, informació que és suficient i molt completa.

L'article 241.1.2. del nou Avantprojecte però, va més enllà del que

disposa la Llei d'habitatge introduint l'exigència d'una informació concreta que resulta impossible de facilitar al consumidor. Ens referim concretament a l'exigència d'informar a aquest de les despeses previsible de manteniment i dels imports del tributs que gravin la propietat.

Resulta certament difícil poder informar de forma veraç i certa al consumidor sobre quines seran les despeses de manteniment de l'immoble quan es ven en construcció, atès que en habitatges nous, sobretot els que es venen en construcció, en el moment de l'oferta per a la venda, no ha estat constituïda la comunitat de propietaris i per tant, no serà fins a l'efectiva constitució d'aquesta quan es concretaran les despeses que en concepte de manteniment seran atribuïdes a cadascun dels adquirents.

Aquesta mateixa diferenciació, quant al tipus d'habitatges existents, nous o usats, esdevé igualment rellevant a l'hora de determinar els tributs aplicables, considerant com a tals impostos, taxes i contribucions especials, i especialment en les quanties a satisfer per aquests conceptes, que en el moment de l'oferta d'habitatges nous en construcció resulta pràcticament impossible de determinar (per exemple l'IBI que no es determina per part de l'Ajuntament fins que es dona per acabada l'obra i es substitueix l'impost sobre el solar per el dels habitatges resultants).

Per les raons aportades es sol·licita eliminar l'exigència d'informació de les despeses previsible de manteniment i dels imports dels tributs que gravin la propietat, mantenint-se el seu contingut pel que fa al seu restant redactat.

8. El CTESC proposa afegir al final de l'article 242.3.2 el següent: "o en les dues llengües".
9. El CTESC considera que el termini de 3 anys transcorregut des de la data de lliurament, regulat en l'article 252.3.5, és excessiu i considera que s'hauria de reduir.
10. En l'article 312.5.3, el CTESC proposa afegir la paraula "deliberadament" abans de "no ho faci".
11. Al final de l'article 312.7.1, el CTESC proposa afegir el següent: "pel temps mínim indispensable".
12. El CTESC considera que, en l'article 322.4 b), la notificació del contingut de l'acta d'inspecció al subjecte presumptament responsable no pot ser potestativa, ha de ser obligatòria a fi i efecte que l'interessat pugui fer defensa dels seus drets i interessos. És per això que es sol·licita substituir l'expressió "es pot" per l'expressió "s'haurà de".
13. Al final de l'article 322.8, el CTESC proposa afegir el següent: "En tot cas, es comunicarà a l'empresari el seu dret a realitzar proves contradictòries."
14. El CTESC considera que en l'article 332.3.2.f) el concepte de "consum responsable" no pot qualificar una infracció com a greu. Per aquest motiu es sol·licita la seva supressió.
15. El CTESC considera que pel que fa a les sancions establertes en l'article 333.1, s'haurien d'haver actualitzat els imports vigents –els establerts en la Llei 1/1990, de 8 de gener- aplicant l'increment de l'IPC

dels anys transcorreguts.

16. El CTESC proposa suprimir de l'article 333.7 la frase següent: "que han de ser determinats per l'òrgan competent per imposar la sanció", ja que la competència per establir els danys i perjudicis és judicial.
17. El CTESC considera que en els articles 335.1, 335.2 i 335.3 s'haurien d'establir els mateixos terminis de prescripció que els regulats en l'article 132.1 de la Llei 30/1992.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya valora l'Avantprojecte de llei del Codi de consum de Catalunya i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 20 de juliol de 2009

El president
Josep Maria Rañé i Blasco

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

VOT PARTICULAR que formula la **Comissió Obrera Nacional de Catalunya** del Grup Primer del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 16/2009 sobre l'Avantprojecte de Llei del Codi de consum de Catalunya.

Comissions Obreres valorem positivament el Codi de Consum de Catalunya i votarem a favor del dictamen elaborat pel CTESC donat que els seus continguts responen en bona mesura a les aportacions fetes per la nostra organització.

No obstant, presentem un vot particular per la consideració que es fa en el dictamen sobre el "comerç just" i que no compartim.

Comissions Obreres valora molt positivament el comerç just i no considera que sigui un concepte indeterminat que es pugui suprimir d'aquesta norma.

Per a CCOO, el comerç just és una realitat present i coneguda, molt vinculada al cooperativisme i promoguda entre d'altres per les Nacions Unides i organitzacions no governamentals, per tal de promoure una relació comercial justa entre productors i consumidors.

Barcelona, 17 de juliol de 2009

Per CCOO de Catalunya

Alfons Labrador Tamés

En la sessió del Ple del dia d'avui, s'ha adherit al vot particular de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya la representant de la Confederació de Cooperatives de Catalunya.

VOT PARTICULAR que formulen **Foment del Treball Nacional i PIMEC**, Petita i Mitjana Empresa de Catalunya, del Grup Segon del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 16/2009 sobre l'Avantprojecte de Llei del Codi de consum de Catalunya.

1. La **lletra b) de l'article 128.1**, no respecta les disposicions normatives que en matèria de drets lingüístics estableixen:

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya
- La Llei de Política Lingüística
- La Normativa de la Unió Europea i la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Aquest raonament legal és d'aplicació, per coherència tècnico-legislativa als continguts dels **articles 211.5 i 243.3.1**.

2. **L'Article 133.4** considera l'adhesió a l'arbitratge de consum com a mèrit objectiu en la valoració de premis a la qualitat relacionats amb el grau de atenció al consumidor.

No sembla adient relacionar la qualitat amb la resolució extrajudicial de conflictes ni vincular l'adhesió a l'arbitratge de consum a l'atorgament d'ajuts i subvencions.

3. **L'Article 322.1**, que regula les funcions de la inspecció, hauria de determinar, per coherència, que les activitats inspectores, amb totes les garanties i facultats que s'estableixen al respecte, haurien de realitzar-se sota el criteri de proporcionalitat de la mesura adoptada amb la presumpta infracció.

4. **L'Article 332.4.e)** és tècnicament i legalment inapropiat, ja que determina que ostentar determinada posició en el mercat, significa un agreujament de la infracció i paral·lelament de la sanció.

5. El règim sancionador previst a l'Avantprojecte de Llei en el seu Títol III, és tècnicament deficient i jurídicament i legalment inacceptable al crear inseguretat jurídica i indefensió per als administrats. No es permisible que no s'estableixin, en forma relacionada i exhaustiva, les infraccions corresponents a cada grau, limitant-se, l'Avantprojecte de Llei, a remetre a diferents articles del propi text, respecte a les infraccions greus i molt greus i deixant sense especificar les infraccions lleus, creant un buit legal de greus repercussions.

Barcelona, 17 de juliol de 2009

Per Foment del Treball Nacional
Eduardo de Paz Fuertes

Per PIMEC
José Hallado i Molina